

smlouvu doplnil zákazem delší pracovní doby než 8hodinné a ustanovil, jaká pracovní doba je přiměřená, že je to s určitými výjimkami osmihodinná. Možno tedy smlouvou ujednatí jen něco zaměstnanci příznivějšího, než stanoví zákon, na př. tedy kratší pracovní dobu než osmihodinnou. Miní-li dále rekurs, že u nemocničního lékaře je to z větší části jen pohotovost ku práci a ne všecko skutečná práce, o níž mluví § 1 čís. 1, dlužno odkázati na § 7 čís. 3 zákona, který otázku pouhé pohotovosti v poměru ke skutečné práci upravuje, a čís. 4, kde i honorování předpisuje. Dle těch předpisů pohotovost má jen ten význam, že pravidelná doba pracovní (osmihodinná) může, jsou-li tu podmínky, býti prodloužena, avšak čas k ní nastavený musí býti honorován stejně jako práce přes čas.

Čís. 4174.

Dopravní řád železniční.

Jest hrubou nedbalostí dráhy (§ 95 žel. dopr. ř.), bylo-li zboží, odevzdané ku přepravě jako rychlozboží, přeloženo do vozu naloženého obyčejným zbožím.

(Rozh. ze dne 23. září 1924, Rv II 338/24.)

Žalobce zaslal dráhou do stanice O. maliny jako rychlozboží. Ve stanici F. byla zásilka přeložena do vozu pro obyčejný náklad, čímž doprava se zdržela a maliny došly do stanice určení zkažené. Žalobě na dráhu o náhradu škody bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

S hlediska dovolacího důvodu čís. 4 §u 503 c. ř. s. odporuje žalovaná strana právnímu názoru odvolacího soudu, že zásilka došla do O. opožděně pro hrubé zavinění dráhy. Dovolání nelze dáti za pravdu. Jest ovšem správné, že hrubou nedbalost železnice musí dokázati žalobce, a že jen podle určitých konkrétních okolností každého jednotlivého případu lze posouditi, zda jde o nedbalost hrubou, či jen lehkou, či jen o pouhé omluvitelné, při železniční dopravě neodvratitelné přehlédnutí. Odvolací soud neuznal však na hrubou nedbalost z pouhého značného zpoždění zásilky, nýbrž z prokázané konkrétní jeho příčiny, totiž z toho, že zásilka, ač byla odevzdána ku přepravě jako rychlozboží, byla ve stanici F. přeložena do vozu, naloženého obyčejným zbožím nákladním. Odvolací soud pokládá toto pochybení právem za hrubou nedbalost, neboť nejobyčejnější pečlivost vyžadovala, by, když si dotyčný železniční zřízenec neuvědomil, že zásilka, obsahující čerstvé, rychlé zkáze podléhající maliny, nesnese tak dlouhé přepravy jako jiné zboží, dbal aspoň toho, že jde podle nápadného označení nákladního listu i přepravního listku červeným orámováním o rychlozboží, které vyžaduje při další přepravě jiné a rychlejší manipulace, než obyčejný náklad, a musí

býti proto odděleně od něho naloženo. Má-li míti předpis Šu 95 žel. dopr. ř. vůbec praktickou cenu, musilo uvedené skutkové zjištění k důkazu hrubé nedbalosti stačiti, a nebylo možno požadovati od žalobce ještě další důkaz, povahy již negativní, že skladmistr na nádraží nejednal z pouhého přehlédnutí neb nedbalosti jen lehké, naopak bylo věci žalované železnice, by po případě ona sama nabídla o tom protidůkaz, čehož však neučinila.

Čís. 4175.

Tím, že do závodu kupce jednotlivce vstoupili komplementáři a komanditisté, vznikl nový právní podmět, firma kupce jednotlivce zanikla a s ní i majitelem této firmy udělená prokura, třebas kupec jednotlivce stal se komplementářem a jeho posavadní prokurista prokuristou nově vzniklé komanditní společnosti.

(Rozh. ze dne 24. září 1924, R I 603/24.)

Ve sporu firmy S. proti firmě Robert K. byl rozsudek pro zmeškání doručen prokuristovi firmy K. Vilému F-ovi dne 30. ledna 1924. Odvolání, podané dne 18. února 1924, o d v o l a c í s o u d odmítl jako opozdžené. D ů v o d y: Podle výpisu z obchodního rejstříku král. soudního dvoru v Budapešti, který odvolatelka předložila, žalovaná firma nezanikla a nebyla z obchodního rejstříku vymazána, jak namítá odvolatelka, nýbrž byla přeměněna v komanditní společnost a s novým zněním firmy převedena z rejstříku obchodních firem jednotlivců do rejstříku firem společenských, a jest Robert K. komplementářem, Vilém F. prokuristou. Byl tudíž Vilém F. podle čl. 42 obch. zák. a Šu 106 odstavec prvý c. ř. s. oprávněn za žalovanou firmu přijmouti rozsudek a doručení jeho ze dne 30. ledna 1924 je právně účinným.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by o odvolání rozhodl, nepřihlížeje k použitému odmítacímu důvodu.

D ů v o d y:

Názor odvolacího soudu, že žalovaná firma nezanikla a nebyla z obchodního rejstříku vymazána, ačkoli byla přeměněna v komanditní společnost a s novým zněním převedena z rejstříku obch. firem jednotlivců do rejstříku firem společen., je mylným. Vstupem tří veř. společníků a dvou komanditistů do závodu Roberta K-a, zapsan. pod jeho firmou do rejstříku firem jednotlivců, vznikl nový právní podmět, komanditní společnost, zapsaná do rejstříku firem společenských. Dosavadní firma jednotlivce »Robert K.« splynula s ní v jeden právní podmět a pozbyla tím vlastní samostatné právní jsoucnosti. Zánikem jejím jako samostatného podniku stalo se ovšem též bezpředmětným zřízení Viléma F-a jejím prokuristou. Trvání jeho zápisu jako prokuristy v obchodním rejstříku jest úplně bezpodstatným, neboť nemůže býti prokuristů podniku aneb firmy, kterých již není. Nemohlo se proto ani doručení, svědčící Robertu K-ovi podle Šu 93, odstavec druhý, c. ř. s. a čl. 42 obch. zák. platně státi do rukou osoby, jež není jeho prokuristou, a, ježto ani nebylo tvrzeno, že tu byly podmínky pro náhradné doručení do jeho rukou podle Šu 102